

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 1.9.2008 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Trnky a soudců JUDr. Stanislava Žížaly a JUDr. Aleše Koláře v trestní věci obžalovaného [REDACTED], nar. [REDACTED], vedené pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák., o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10.6.2008, č.j. [REDACTED], **t a k t o :**

K odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu v celém rozsahu z r u š u j e a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

[REDACTED],
nar. [REDACTED] v [REDACTED], OSVČ, trvale bytem [REDACTED],

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

dne 22.9.2007 okolo 20.15 hodin na silnici II. třídy č. [REDACTED] mezi obcemi [REDACTED] – [REDACTED], okres [REDACTED], řídil nákladní automobil zn. Volvo, RZ [REDACTED], u osady [REDACTED] nezvládl v důsledku předchozího požití alkoholických nápojů levotočivou zatáčku, vyjel vpravo mimo komunikaci, kde čelně narazil do stromu, po nárazu bylo vozidlo odraženo zpět na vozovku, kde se převrátilo na levý bok, po ošetření v Nemocnici v [REDACTED] mu byla v 22.00 hodin odebrána krev s výsledkem 1,08 g/kg alkoholu v krvi,

t e d y

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činností, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu,

t í m s p á c h a l

trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák.

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 201 odst. 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců, jehož výkon se podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zák. se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10.6.2008, č.j. [redacted] byl obžalovaný [redacted] uznán vinným trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák., za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody na čtyři měsíce, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu osmnácti měsíců a dále k trestu zákazu činnosti počívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na osmnáct měsíců. Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný uvedeného trestného činu dopustil jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku odvolacího soudu s tím, že ke skutku došlo 22.9.2008, což je evidentní nesprávnost.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný. Prostřednictvím svého obhájce namítl, že okresní soud porušil ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. řádu. Provedl důkazy, které předložila ve věci obžaloba, ale zamítl návrh obhajoby na opatření znaleckého posudku, který by objasnil vliv zranění, které utrpěl obžalovaný při dopravní nehodě, na možnost udělení validního souhlasu s odběrem krve na zjištění alkoholu, jak stanoví zákon. Okresní soud dle názoru obhajoby řádně nehodnotil ani provedené důkazy. Ze zdravotní dokumentace i vyjádření lékařů, kteří obžalovaného ošetřovali, vyplývá, že v tuto dobu byla zřejmě vzhledem k omezeným možnostem vyšetření nesprávně stanovena diagnóza na pouhý otřes mozku. Z toho pak vyplynul i tehdejší závěr přijímajícího ošetřujícího lékaře [redacted], že obžalovaný dal souhlas k odběru krve na alkohol. Z protokolu o nehodě o silničním provozu vyplývá, že policejní orgány zaznamenaly lehké zranění řidiče, ale z důvodu zranění řidiče nebyl zjišťován alkohol dechovou zkouškou. Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem je důležitý údaj podle kterého byla opět ještě stanovena diagnóza otřes mozku a dále nevyplněný údaj v kolonce „Přes poučení zákonem stanovené povinnosti odmítá odběr krve z důvodu“. Z úředního záznamu policejních orgánů vyplývá, že na místě nehody lékař policistům sdělil, že řidič není schopen podrobit se orientační dechové zkoušce z důvodů poranění hlavy a není s ním možno ani hovořit. Z výpovědi svědka [redacted] vyplynulo, že považuje za souhlas pacienta k odběru krve i neverbální projev, či neverbální reakci a odběru krve se nebrání. V souladu s takovým

názorem považuje provedený odběr u obžalovaného za provedený s jeho souhlasem, byť byl pacient soporózní, v útlumu, s řečí nesrozumitelnou. Jakékoliv neverbální sdělení, které bylo lékařem považováno za souhlas, však nemohlo být vzhledem ke zdravotnímu stavu obžalovaného validní. Proto také svědek uvedl, že po zjištění skutečné diagnózy pacienta nebyl ten v době odběru schopen dát validní souhlas s odběrem krve. Slyšená zdravotní sestra nebyla ke konkrétnímu odběru schopna cokoli vypovědět, pouze také trvala na tom, že bez souhlasu pacienta se odběr neprovádí. Pokud jde o léky, které by mohly ovlivnit množství alkoholu v krvi pacienta, tak lékař uvedl, že na jejich oddělení takové podány nebyly, více však k této otázce zjišťováno nebylo.

Nalézací soud postavil rozhodnutí o vině obžalovaného na tvrzení ošetřujícího lékaře, který prováděl odběr krve, nepřihlédl k tomu, že pokud souhlas byl dán, nebyl validní, nelze jej považovat za právně bezvadný úkon, jak je požadováno zákonem. Tvrzení lékaře, že souhlas nepovažuje za validní po prostudování dokumentace ke zranění obžalovaného je nalézacím soudem zcela mylně vykládáno, jako dodatečné zpochybňování daného souhlasu obžalovaným. Obhajoba je toho názoru, že pokud by byl tento mylný názor přijat, převracel by celou právní soustavu od práva trestního až po právo civilní.

V rámci odvolacího řízení obhajoba předložila na podporu své argumentace i znalecký posudek vypracovaný MUDr. Michalem Beranem, PhD., znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a forenzní traumatologie, přičemž i s ohledem na závěry tohoto posudku považuje závěry okresního soudu za nesprávné. Obhájcem bylo poukázáno i na to, že v době odběru krve měl mít obžalovaný 1,08 promile alkoholu, což ale neprokazuje, že byl pod takovým vlivem alkoholu v době řízení motorového vozidla. Je známo, že křivka nárůstu alkoholu či odbourávání alkoholu záleží na tom, kdy a jak je alkohol požíván. Nelze mít za vyloučené, že v době odběru byla ještě křivka na vzestupu a v době provedené jízdy tak nemohla být hladina alkoholu na zákonem požadované úrovni jedné promile. V závěru svého odvolání obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby.

Podle § 254 odst. 1 tr.ř. nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr.ř., přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 254 odst. 2 tr.ř. mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

Podle § 254 odst. 3 tr.ř., jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných odvoláním. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Přes rozsáhlé výhrady obhajoby směřující k tomu, že okresní soud v projednávané trestní věci porušil ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, je odvolací soud po přezkoumání celé věci toho názoru, že k takovýmto vadám v řízení před okresním soudem nedošlo. Okresní soud v předmětné trestní věci provedl důkazy, kterých bylo potřeba k rozhodnutí o podané obžalobě. Vyslechl především samotného obžalovaného, provedl důkaz všemi již v přípravném řízení opatřenými listinami a s ohledem na to, že již od přípravného řízení byla avizována obhajoba obžalovaného předvolal k hlavnímu líčení i lékaře [redacted] a zdravotní sestru [redacted], kteří prováděli nebo byli přítomni při odběru krve obžalovanému po dopravní nehodě z 22.9.2007. Především jmenovaného lékaře okresní soud podrobně vyslechl a následně takovéto důkazy okresní soud podrobně také v důvodech napadeného rozsudku hodnotil. Odvolací soud musí konstatovat, že závěry učiněné okresním soudem nevzbuzují důvodné pochybnosti. Soudem slyšený lékař objasnil okolnosti, za kterých se provádí odběr krve, uvedl, že pokud by pacient s odběrem krve pro účel zjištění alkoholu nesouhlasil, tak by takový odběr neprováděl, respektive by odběr na žádost orgánů policie byl proveden, ale k vyšetření hladiny alkoholu by byl předán až poté, co by byl získán souhlas dodatečný, pokud by šlo o pacienta, který by se nacházel v bezvědomí. Odvolací soud ani poté, co provedl při veřejném zasedání důkaz znaleckým posudkem zpracovaným na základě žádosti obhajoby, nedospěl k závěru, že by byla potřeba skutkové závěry okresního soudu měnit. Znalec MUDr. Beran, PhD. na podkladě především chorobopisu obžalovaného, který byl pořízen v souvislosti s jeho následnou hospitalizací v nemocnici uzavřel, že obžalovaný utrpěl při dopravní nehodě kritického dne závažná poranění, zejména otřes mozku a nitrolební krvácení (pohmoždění mozku v rozsahu obou čelních laloků a levého laloku spánkového, krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, a krvácení pod pavučnici). V době přijetí k hospitalizaci ve 21.23 hodin kritického dne sice nebyl v bezvědomí, ale byl spavý, v útlumu, neadekvátně reagoval, opakovaně zvracel, nemluvil nebo byla jeho řeč nesrozumitelná. Jeho zdravotní stav se navíc zhoršoval. Na základě takovýchto zjištění znalec ve svém posudku uzavřel, že vzhledem k popsaným poraněním při dopravní nehodě nebyl obžalovaný dne 22.9.2007 ve 22.00 hodin schopen řádně vnímat poučení o povinnosti podrobit se odběru krve k vyšetření hladiny alkoholu, nebyl schopen ani validního odmítnutí takovéto povinnosti.

Odvolací soud je toho názoru, že v zásadních směrech se důkazní situace oproti rozhodování okresního soudu nezměnila. Již v řízení před soudem prvního stupně bylo objasněno, že zdravotní stav obžalovaného se po přijetí k hospitalizaci následně zhoršil, on upadl posléze do bezvědomí, došlo i k náročnější operaci a po určitou dobu se nacházel v komatu, když následně se musel učit i mluvit. To je nyní potvrzeno i obsahem znaleckého posudku. Na druhou stranu je však zde výpověď lékaře, který měl možnost v inkriminované době po přivezení obžalovaného do nemocnice tohoto vyšetřit, s tímto komunikovat a zabývat se i žádostí policie o odběr krve za účelem zjištění alkoholu. Tento lékař jednak potvrdil, že z dechu obžalovaného byl alkohol cítit, s ohledem na stav obžalovaného nemohl provést další obvyklá vyšetření, která se zaznamenávají do protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem. Obžalovaný však nebyl v bezvědomí, přes zhoršený zdravotní stav byl dle názoru lékaře schopen ho vnímat a schopen i určité komunikace. Lékař v rámci své výpovědi popsal, že obžalovaný se neprojevoval takovým způsobem, že odmítal odběr krve na zjištění alkoholu.

V této souvislosti je třeba uvést, že ve smyslu § 114 odst. 2 tr. řádu je-li k důkazu třeba provést zkoušku krve nebo jiný obdobný úkon, je osoba, o kterou jde povinna strpět, aby jí lékař nebo odborný zdravotní pracovník odebral krev nebo u ní provedl jiný potřebný úkon,

není-li spojen s nebezpečím pro její zdraví. Odběr biologického materiálu, který není spojen se zásahem do tělesné integrity osoby, jíž se takový úkon týká, může provést i tato osoba nebo s jejím souhlasem orgán činný v trestním řízení. Na požádání orgánu činného v trestním řízení může tento odběr i bez souhlasu podezřelého nebo obviněného provést lékař nebo odborný zdravotnický pracovník.

Ve smyslu § 114 odst. 4 tr. řádu nelze-li úkon podle odst. 1 až 3 pro odpor podezřelého nebo obviněného provést, a nejde-li o odběr krve nebo jiný obdobný úkon spojený se zásahem do tělesné integrity, je orgán činný v trestním řízení oprávněn po předchozí marné výzvě tento odpor překonat; policejní orgán potřebuje k překonání odporu podezřelého předchozí souhlas státního zástupce. Způsob překonání odporu musí být přiměřený intenzitě odporu.

V projednávaném případě byl odběr krve u obžalovaného [REDAKCE] proveden v rámci lékařského vyšetření osobou kvalifikovanou, která byla schopna posoudit stav pacienta, posoudit i otázku případného zdravotního rizika plynoucího z vyšetření. Slyšený lékař se k celé problematice dostatečně podrobně vyjádřil, přičemž z jeho výpovědi je zcela zřetelné, že neměl žádný důvod postupovat v neprospěch obžalovaného. Vysvětlil, že v případě, pokud by projevoval obžalovaný jako pacient odpor proti zamýšlenému odběru krve, tak by tento prováděn nebyl. Proto ani neměl důvod vyplňovat příslušnou kolonku v protokolu o lékařském vyšetření, když tak činí pouze v případě, že vyšetřovaný se odmítá podrobit odběru krve. Svědek vysvětlil i to, že pokud je vyšetřovaná osoba v bezvědomí a nelze tak opatřit její souhlas, tak se odběr provede, ale ke zkoušce na alkohol je krevní vzorek poskytnut pouze v případě dodatečného souhlasu takového pacienta. Není důvod zpochybňovat takováto tvrzení ošetřujícího lékaře, a to i z toho pohledu, že tehdejší stav obžalovaného nebyl ještě natolik kritický, aby snad bylo možno ze strany ošetřujícího lékaře usuzovat na to, že on není schopen zhodnotit příslušné poučení, že není schopen validně reagovat, dát souhlas či odmítnout splnit zákonnou povinnost. Za této situace lékař postupoval způsobem, který popsal a odběr krve byl proveden.

Použitelnost následně zjištěného vyšetření na alkohol s takto opatřeného krevního vzorku i dle názoru odvolacího soudu není na místě zpochybňovat. Ve smyslu § 89 odst. 2 tr. řádu může za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, zejména výpovědi obviněného a svědků, znalecké posudky, věci a listiny důležité pro trestní řízení a ohledání. Každá ze stran může důkaz vyhledat, předložit nebo jeho provedení navrhnout. Skutečnost, že důkaz nevyhledal nebo nevyžádal orgán činný v trestním řízení není důvodem k odmítnutí takového důkazu.

Ve smyslu § 89 odst. 3 tr. řádu důkaz získaný nezákonným donucením nebo hrozbou takového donucení nesmí být použit v řízení s výjimkou případu, kdy se použije jako důkaz proti osobě, která takového donucení nebo hrozby donucení použila.

Posledně citované zákonné ustanovení § 89 odst. 3 tr. řádu v projednávané trestní věci nelze aplikovat. Výsledek zkoušky na alkohol v krvi na základě provedeného odběru ze dne 22.9.2007 v 22.00 hodin nebyl produktem důkazu získaného nezákonným donucením nebo hrozbou takového donucení vůči obžalovanému [REDAKCE]. Jak vyplývá ze shora popsání, tak obžalovaný v kritické době po poučení ze strany lékaře neprojevil nesouhlas, neodmítl splnit zákonnou povinnost řidiče, která vyplývá z ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zák.č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a z ustanovení § 16 zák.č. 379/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a odběr byl proveden, přestože zpětně, především na základě

následně zhoršeného zdravotního stavu obžalovaného v důsledku krvácení do dutiny lební po utrpeném úrazu došlo k zásadnímu zhoršení jeho zdravotního stavu.

Odvolací soud je s ohledem na shora uvedené toho názoru, že zjištěný výsledek hladiny alkoholu v krvi obžalovaného je jako důkaz použitelný. Odvolací soud neshledal důvodnou ani další námitku obhajoby, která namítala, že výsledek odběru krve provedeného ve 22.00 hodin kritického dne ještě dostatečně neosvědčuje tu skutečnost, že v době předmětné jízdy s motorovým vozidlem hladina alkoholu v krvi obžalovaného činila jednu či více promile. K Tomuto problému odvolací soud uvádí, že vzhledem k obhajobě obžalovaného především chybí jakékoli vstupní údaje o množství a druhu alkoholických nápojů, které obžalovaný musel před předmětnou jízdou požit a rovněž o době, kdy tyto alkoholické nápoje konzumoval. Lze i připustit, že okamžik 20.15 hodin dne 22.9.2007 nemusí přesně odpovídat okamžiku, kdy obžalovaný jízdu uskutečnil, neboť jde o okamžik kdy dopravní nehoda byla nahlášena příslušným orgánům policie osobou, kterou nelze na základě obsahu trestního spisu konkretizovat a nelze vyloučit, že uplynula určitá doba mezi dopravní nehodou a okamžikem kdy se na místo dostavila další osoba. Odvolací soud však je toho názoru, že tyto skutečnosti nemohou nic podstatného měnit na závěru, že v době uskutečněné jízdy byla alkoholemie obžalovaného nad hranici jedné promile. Odvolacímu soud je známo, že po ukončení požívání alkoholu hladina v lidském organismu stoupá, alkohol se vstřebává a až po určité době se začne s lidského organismu odbourávat. Znalci soudní lékaři vycházejí podle druhu požitého alkoholu z toho, že alkohol se vstřebává po ukončení požívání ještě po dobu třiceti až šedesáti minut a poté začíná docházet k jeho odbourávání, přičemž je všeobecně znám údaj, že za jednu hodinu se z krve odbourá 0,12 – 0,20 g/kg. Pokud jsou takovéto údaje vztaženy na projednávaný případ a je zřejmé, že obžalovaný řídil motorové vozidlo ve 20.15 hodin, případě o určitou dobu dříve, musel ukončit požívání alkoholu přinejmenším před takovouto jízdou a alkohol se vstřebával v jeho organismu maximálně ještě jednu hodinu, tehdy docházelo k vzestupu hladiny alkoholu. Poté již muselo docházet k odbourávání. V době odběru, který byl proveden nejméně 1 hodinu a $\frac{3}{4}$ hodiny po uskutečněné jízdě již nemohla mít hladina alkoholu v krvi obžalovaného vzestupnou tendenci. V té době již muselo naopak docházet k plynulému odbourávání alkoholu, a to v množství nejméně 0,12 g/kg za jednu hodinu. Pokud bylo ve 22.00 hodin zjištěno 1,08 g/kg alkoholu v krvi obžalovaného, tak v době samotné jízdy musela být tato hladina vyšší, než takto zjištěný údaj, tedy byla přes 1 g/kg a obžalovaný byl ve stavu vylučujícím jeho plnou způsobilost k řízení motorového vozidla.

S ohledem na shora uvedené byl obžalovaný [REDAKCE] právem uznán vinným trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák., neboť vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím alkoholu, činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a takovým činem způsobil rovněž dopravní nehodu. Přestože odvolací soud shledal rozhodnutí okresního soudu správným pokud jde o použitou právní kvalifikaci, nemohl napadený rozsudek ponechat beze změny, neboť k pochybení došlo v důsledku zřejmě nesprávnosti při určení datumu projednávané dopravní nehody, když k té nedošlo v roce 2008, jak nesprávně uvedl okresní soud ve výroku rozsudku a jak i nesprávně vyhlásil, což vyplývá z protokolu o hlavním líčení, nýbrž dne 22.9.2007. Uvedené pochybení bylo potřeba napravit postupem dle § 258 odst. 1 tr. řádu. Napadený rozsudek byl proto zrušen a znovu bylo rozhodnuto o vině obžalovaného trestným činem dle § 201 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák. s uvedenou opravou skutkových zjištění. Odvolací soud znovu opakovat tresty, které byly obžalovanému uloženy. Je třeba uvést, že ve výroku o trestu odnětí svobody okresní soud porušil zákon, neboť v zákonné trestní sazbě ust. § 201 odst. 2 tr. zák. (šest měsíců – tři léta) uložil trest pod spodní

hranicí trestní sazby, pouze v trvání čtyř měsíců. Uvedené pochybení však vyznívá ve prospěch obžalovaného a nebylo je možno v rámci odvolacího řízení napravit s ohledem na zákaz změny k horšímu, jenž vyplývá z ust. § 259 odst. 4 tr. řádu. Proto bylo potřeba takovýto trest opakovat, když odvolací soud považuje jinak uložení mírného podmíněného trestu odnětí svobody se stanovením kratší zkušební doby za odpovídající všem kritériím vyplývajícím z ust. § 23 odst. 1, § 31 odst. 1, § 33 a § 34 tr. zák. S ohledem na charakter trestné činnosti, spáchání úmyslného trestného činu v souvislosti s řízením motorového vozidla musel být obžalovanému uložen i vedlejší trest zákazu činnosti, který okresní soud odpovídajícím způsobem stanovil při spodní hranici zákonného rozpětí. Proto i takový trest byl obžalovanému znovu odvolacím soudem uložen.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 256c tr.ř., § 256e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) Nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného.
- b) Obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.)

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 1.9.2008

JUDr. Jiří T r n k a , v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Holá

